

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Sagsnr.: 4089
Den 7. december 2006

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 6. december 2006 (Ad. L 28) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 47:

Spørgsmål 47:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”Juraprofessor revser ny fødevarelov” bragt i Altinget den 5. december 2006?”

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg henholder mig:

”I artiklen fremstår det som om, at bødedifferentiering efter virksomhedernes størrelse og omsætning er et nyt forslag, som er indeholdt i lovforslag L 28. Denne opfattelse synes i øvrigt at være ret udbredt.

Det er imidlertid ikke korrekt. Bødedifferentiering efter virksomhedernes omsætning blev vedtaget ved seneste ændring af fødevareloven i 2005, jf. fødevarelovens § 60, stk. 5, og trådte i kraft den 1. januar 2006. Lovforslag L 28 har således intet med differentiering af bødestørrelser efter virksomhedsstørrelse og –omsætning at gøre og ændrer ikke ved praksis på området.

I artiklen synes det endvidere forudsat, at anvendelse af kriteriet antal ansatte ved fødevaremyndighedernes fastsættelse af administrative bøder er helt uafhængig af virksomhedens omsætning, som er det kriterium, som nævnes direkte i fødevarelovens § 60, stk. 5.

Dette er heller ikke tilfældet. Som det også fremgår af bl.a. besvarelsen af Udvalgets spørgsmål 42, hvortil der henvises, anvendes antal ansatte netop som indikator for virksomhedens omsætning.

Fødevaremyndighederne kan ikke i alle tilfælde få de nødvendige oplysninger om virksomhedernes omsætningstal. Fødevarestyrelsen har på den baggrund - efter drøftelser med fødevareregionerne - vurderet, at antal ansatte i virksomheden er en god indikator for virksomhedens omsætning. I de fleste tilfælde giver antal ansatte et realistisk billede af, om virksomheden størrelsemæssigt og omsætningsmæssigt kan betragtes som lille, mellemstor eller stor. Da Fødevarestyrelsen ifølge interne retningslinjer ikke forhøjer normalbødestørrelsen med mere end enten 50% eller 100% på grund af

skærpende omstændigheder - og således heller ikke ville gøre det, selvom de konkrete omsætningstal var tilgængelige – finder styrelsen, at forhøjelsen af normalbødestørrelsen efter antal ansatte i virksomheden som regel tilsvarende den forhøjelse, som ville ske, hvis de konkrete omsætningstal var tilgængelige for fødevaremyndighederne. Fødevarestyrelsen er af den opfattelse, at man derved i videst muligt omfang forsøger at ramme den bødestørrelse, som domstolene ville komme frem til.

Det er imidlertid vigtigt at bemærke, at antallet af medarbejdere ikke substituerer begrebet ”omsætning”. Forvaltningen skal leve op til det såkaldte officialprincip i forvaltningsretten, hvilket indebærer, at forvaltningen skal træffe sin afgørelse om rette bødestørrelse på et sagligt og tilstrækkeligt grundlag. Såfremt fødevaremyndighederne når frem til, at der er andre indikatorer for så vidt angår virksomhedens størrelse, aktivitetsniveau mv., der taler for, at omsætningen er højere eller lavere end antallet af ansatte afspejler, er myndighederne forpligtet til at tage disse indikatorer i betragtning for at nå frem til en korrekt afgørelse.

Det er væsentligt at understrege, at forhøjelse af bødestørrelsen i administrative bødeforlæg på grund af virksomhedens omsætning, som vurderet på baggrund af antal ansatte, fremgår specifikt af bødeforlaget. Virksomheden har således mulighed for at rette henvendelse til fødevareregionen, hvis den er uenig i grundlaget for forhøjelsen, hvorefter regionen vil revurdere spørgsmålet.

Hvis regionen fastholder bødestørrelsen, har virksomheden mulighed for at få spørgsmålet om bødestørrelse, herunder forhøjelse på grund af omsætning, prøvet ved domstolene, jf. nærmere herom i besvarelsen af Udvalgets spørgsmål 46.”

Lars Barfoed

/ Thomas Elvensø